

Mål T-219/01 R

Commerzbank AG mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande — Beslut att vägra tillgång till vissa handlingar —
Upptagande till sakprövning av talan rörande huvudsaken”

Förstainstansrättens beslut av den 5 december 2001 II-3503

Sammanfattning av beslutet

Interimistiskt förfarande — Uppskov med verkställighet — Interimistiska åtgärder — Sakprövningsförutsättningar — Talan rörande huvudsaken framstår prima facie som möjlig att uppta till sakprövning — Saknar relevans — Gränser — Ansökan om interimistiska åtgärder gällande uppskov med verkställigheten av ett beslut av kommissionen, genom vilket sökanden vägrades tillgång till vissa handlingar avseende avståndet från att fullfölja förfarandet enligt artikel 81 EG mot vissa andra företag och uppskov med genomförandet av förfarandet mot sökanden — Avvisning

(Artiklarna 81 EG, 242 EG och 243 EG; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)

Frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning av förstainstansrätten skall i princip inte prövas i ett interimistiskt förfarande för att inte föregripa prövningen av saken i målet. Det kan emellertid visa sig nödvändigt att fastställa om vissa omständigheter föreligger som gör det möjligt att omedelbart avgöra huruvida talan rörande huvudsaken, som ansökan om interimistiska åtgärder hänför sig till, kan prövas när det har hävdats att det är uppenbart att en sådan talan skall avvisas.

När det saknas omständigheter av sådan art att det framstår som möjligt att ta upp talan rörande huvudsaken till sakprövning skall en ansökan om interimistiska åtgärder gällande dels uppskov med verkställigheten av ett beslut av kommissionen genom vilket sökanden vägrades tillgång till vissa handlingar avseende avståendet från att fullfölja förfarandet enligt artikel 81 EG mot vissa andra företag, dels uppskov med genomförandet av förfarandet mot sökanden, avvisas.

Vad gäller det första interimistiska yrkandet ger ett beslut, genom vilket sökanden nekades tillgång till vissa handlingar avseende avståendet från att fullfölja förfarandet mot andra företag, inte i sig, före antagandet av ett eventuellt beslut i vilket det slås fast att en överträdelse av artikel 81.1 EG ägt rum och i vilket, i före-

kommande fall, sanktioner mot överträdelser föreskrivs, upphov till rättsverkningar vilka påverkar sökandens intressen.

Vad gäller det andra interimistiska yrkandet kan förstainstansrätten i princip inte bifalla en ansökan om interimistiska åtgärder som syftar till att hindra kommissionen från att utöva sina befogenheter vid undersökningar efter det att ett administrativt förfarande har inletts och till och med innan kommissionen antagit några slutliga rättsakter vars verkställighet man vill undvika. Om förstainstansrätten vidtog sådana åtgärder skulle den nämligen inte hålla sig inom ramen för kontrollen av den svarande institutionens verksamhet, utan snarare sätta sig i dess ställe vid utövandet av befogenheter av rent administrativ karaktär. Av detta följer att sökanden inte med stöd av artiklarna 242 EG och 243 EG kan begära att svaren skall förbjudas, inte ens interimistiskt, att utöva sina befogenheter inom ramen för ett administrativt förfarande. En sådan rätt kan endast tillerkännas sökanden i de fall då ansökan innehåller uppgifter som gör att förstainstansrätten kan fastställa att exceptionella omständigheter föreligger, vilka motiverar att de begärda åtgärderna vidtas.

(se punkterna 20, 41, 42 och 44)